

Előfizetési díj helyben:

Egész évre 10 kor. — fill.
Egy óra 90
Egy hétre 20

~

Vidékre postal szétküldéssel

Egész évre . . . . . 14 kor
Fél évre 7

~

Egyes szám . . . . . 4 fillér.

SZEKELYSÉG

POLITIKAI NAPILAP

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Főtér f. szám alatt.

~

Hirdetések csm 8 fillér,
iparosok és kereskedők ked
vezményben részesülnek.

~

Nyilttér soronként 40 fill.

~

Kéziratok nem adótnak vissza.

Kiadja a marosvásárhelyi függetlenségi és 48-as párt
támogatásával

a „S Z E K E L Y S É G” lapkia jóvállalat.

Felelős szerkesztő:

SZ. SZAKÁTS PÉTER.

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonja 101. sz.

Hirdetési- és nyilttéri díjak előre fizetendők.

A cselekvés ideje.

Általában véve, igen jó hazafiak vagyunk mink, magyarok. Talán a földkereken nincs ország, melynek határai között több szinfalhasogató beszéd, pohárköszöntő, zászlószentelés, ünnepi lakoma, kivilágítás esnék meg, mint ez édes hazában. Őseinktől fogva nagyon értünk a külszin csillogtatásához, nemzeti létünk folytonos hirdetéséhez, de ősidőktől fogva hunyászkodva türijük magyarságunk arczulesapását, az államiságunkat kifejező jelvények sárbahurczolását s az idegen szellem uralmát. Forr bennünk a nemes harag, lobog lelkünkben az elfojtott keserűség lángja, de mikor ki kellene törnie, belefulladunk egy-egy kisedet tüntetésbe.

Esztendőnk óta divatos jelszó lett a magyar iparpártolás eszméje. Nosza, alakítsunk társaságokat, szövetségeket, tartsunk bankettet, menesszünk küldöttségeket, csapjunk országos hühöt, — de viseljük tovább az angol kalapot, a francia divatezikket s az osztrák cipőt. Ime, a hazaszeretet a magyar iparban! A cikkekét közvetítő kereskedelem is ettől koldul.

Csömörtilésig sokat jajgatunk a nemzeti irodalom pangásáról. Magyar írók, rajta, dolgozzatok! Vetélkedjétek a dícső osztályrészt cserkoszorujáért! Alkossatok, mert szegény a könyvpiacz, gyéren kerül a polczra eredeti magyar munka. És a toll harczosai őszinte lelkesedéssel, a serkentés lázában nekifeküsznek, homlokuk verejtékével, idegeik megfeszítésével dolgoznak. Készen a könyv, nagynehezen kiadót kap s már csak az olvasó közönséget várja. El is kél néhány száz példány, kieseréldik néhány ezer kézen, szóval megteszi a könyveknek ismert vándorutját, amiből se a vállalkozó, se a szerző még a nyakkendőre valót sem képes kinyerni. Ellenben hirdesse valamelyik

élelmes könyvárus az idegen irodalom ilyen meg amolyan modern „érdekesítő” remekét, mohón esik rá a közönség s habzsolja ismeretlen népek szellemét, mert egy-két idegen név előkelően odavetett kiejtése sem az utolsó dícsőség ebben az agyonszeretett hazában.

Tudományos életünk átka, hogy nem becsüli meg az eredeti magyart. Az idevaló embernek számítnia kell magát a pápuák közé, hogy a tudósok céhe elismerje. Iparszerűen gyártják a tudóst és kirekesztik a zártkörű társaságból, aki merészen újat mer mondani. A sajtó pedig, az a sajtó, mely Magyarország újjáalkotása óta ezerannyit használt a nemzetnek, mint a tudósok komplikációi, átkozott legyen! Ime, így tenyésztik nálunk a tudományosságot s így ültetik a közvéleménybe a szabad eszmék független harczosainak gyűlöletét.

Beszéljünk másról! A magyar ember, ha vonatra ül s némettel találkozik, egyszeribe megfélekedezik a nemzeti önézetről. Ha kínos keservesen is, de tördeli a germán idiomát s mindenképpen mutatni akarja, hogy ő művelt. Így becsüljük meg magunkat! Bent az országban, melynek államalkotó hatalma vagyunk, megtagadjuk anyanyelvünket, ha oly helységbe kerülünk, melynek egyharmada idegenajku. S aztán csodálkozunk, hogy nem tisztelik az államnyelvet, a magyarság uralmát, a nemzeti szellem szupremáciáját! A magunk lába alatt nyessük a fát s vágjuk el az utat, melyen fokozatos erősödéssel kellene előre haladnunk.

Semmi egyöntettség, czéltudatosság, irányelv törekvéseinkben. Ha elméletben kikürtölünk valami tetszőt és magasztosat, a mindennapiság őrlő malomban agyontaposunk. Nem tudunk

egymásért dolgozni, nem tudunk még akarni sem. Csak beszélünk és ismét beszélünk.

Az üres, zajos lelkesedést föl kell végre váltania a kevesebb zajjal járó tartalmas munkának. Ne hizelegjünk magunknak tovább azzal, hogy minden tettünket a hazafiság mázával vonjuk be. Szívesebben lemond a nemzeti génusz a csillogó zománczról, ha a lényeg, erőnk és képességünk a köz javára van. Az igazi érdem nem kérkedik, az igazán hazafias tett nem szorul elismerésre.

Emlékeztetésül Kossuth Lajosra, szívünkbe zárt magasztos tanításra, tegyük magunkba halk fogadalmat, hogy a nemzeti szellem, magyar erő és hazafias munka tevékeny hivei leszünk. A megdicsőült láthatatlan keze csepegtesse lelkünkbe a változott idők új és tartalmas eszméit, melyeknek tette váltásával a jólét verőfényes sugara árad el bérczen, sikon, hegyen és rónaságon.

Történelmi drámák.

II.

Vörösmarty „Marót bán”-ja is előkerül egyszer egy évben a történelmi drámák ócska lomtárából, mikor t. i. a Schakespeare szavaival élve „fokhagymát éreznek a szemeink” s a szegény, tragikus sorsu Ida végzetes botlása felett hajlandók vagyunk egy-két órán át bus hangulatok között elmélkedni, a dráma szerzője halálának évfordulóján. S hogy esetleg a finnyás közönség az egy-két évi időközben előadott darabot meg ne unja, az igazgatóság felecserele egyszer-egyszer az „Áldozat”-tal. Ez a két dráma szolgál Vörösmarty emlékének megvilágításához fáklyafényül.

És Jókai? A szegény öreg Jókai regényeit dramatizálja, hogy több mint félszázad óta tartó szerelméhez, a színpadhoz joga legyen. Mert a „Szigetvári vértanúk”-at régen leszoritották színpadainkról a francia

Ferencz József keserűvíz az egyedül elismert kellemező izü természetes hashajtószert.

irodalomból importált sikamlós vigjátékok és a „Teknősbéka“ féle ocsmányságok.

Folytonos a panasz, hogy miért is pang a magyar drámaírás? Egyik azt állítja, hogy a komoly tárgyú történelmi drámának nincs nálunk közönsége; a másik az írókat okozza, kiket nemzetünk dicsőségteljes multja nem tud megihletni annyira, hogy a rég elfelejtett vagy nagy alakjaikat életre keltsék; a harmadik a színművészet pangásában keresi az igazi okot, hiszen élénk emlékezetünkben van még azon művészeti tekintetben nem is éppen alaptalan panasz, amely Nagy Imre tragikus halála alkalmával kifejezést nyert, hogy t. i. a magyar történelmi dráma elvesztette benne egyetlen méltó képviselőjét. (S tény az, hogy Nagy Imre halála óta a „Bánk-Bán“ előadása nagy esést mutat.)

Én a történelmi drámák iránti érzéketlenség dolgában határozottan hibáztatom a közönséget és az előadó művészeket egyaránt. A Petöfi Sándor félszázad előtti mondatát látom beigazolva: „Haladj színészet s majd mi pártolunk!“ Ez a közönség felfogása. „Pártolj közönség s majd mi haladunk!“ Ezt válaszolja rá a művészhad. S mert a kezdő lépések megtételére egyiknek sincs őszinte hajlandósága, marad mindkét fél a saját jelszava mellett. A színészeknek s főleg a direktor uraknak sokkal kényelmesebb, ha a színházi ügynökök utján kapják az olcsóság szempontjából is a sok kifogásolt darabokat, mintha magyar szerzők magyar történelmi háttérű drámáit kellene drágán megfizetniük.

Aztán erkölcs ide, erkölcs oda, de az a fő, hogy kasszadarab legyen! Az, hogy a magyar drámaírás folyton hanyatlik, nem igen jöhet tekintetbe a főcél, a megélhetés kérdése mellett. (Mert ugylátszik, hogy a magyar színművészet sokszor csakis a megélhetés fontos kérdésére van tekintettel.)

Nagy Lajos.

Lóversenyek.

Szeptember 26.

Szép őszi nap ragyogott a derült égbolton tegnap d. u., a mikor a „Maros-Vásárhelyi Verseny-Egylet és Urlovas Szövetkezet“ a marosszentgyörgyi versenypályán idei lóversenyeit megkezdette.

Daczára a kellemes őszi időnek, közönségünk nem valami nagy számban vett részt a tegnapi délutáni versenyen.

Ugy látszik, mintha a régi nagy érdeklődés megcsappant volna e versenyek iránt, a melyeket közönségünk annyira kedvelt csak nem rég is.

Vagy talán a tegnapi részvétlenség abban keresendő, hogy közönségünk tartózkodik mindattól, a mi érdekeit nem ingerli, phantasiáját nem izgatja?

Kizárólag szabadalmazott G. G. izzótestek ára porcellán ernyővel együtt 1 korona. Közönséges izzótestek 50 fill. Csillárok nagy választékban, továbbá varrógépek, kerékpárok és villamos szobacsengő berendezések, mélyen leszállított árban, részletfizetésre is

kaphatók Fischer Gyula és fiaival czégnél Marosvásárhelyt.

Lehet. — de ez a körülmény mindenestre elszomorító ránk nézve. Ez annyit jelentene, hogy mi már nem tudunk lelkesedni a szépért, a nemesért, a jóért.

Tudósítónk a következőkben számol be a tegnapi 1-ső napi versenyekről:

Kövés számu néző közönség előtt folyt le a tegnapi lóverseny. Pont 1/22 órakor vette kezdetét a verseny — a megnyitó versenynyel. Elsőnek jött be Gr. Starchenberg *Bietá*-ja, másodiknak Gr. Teleky F. *Söréd*-je.

II. *Félvér gátverseny* szabálytalanság miatt megsemmisített.

III. *Nyeretlenek sikversenyé*-ben első volt gr. Teleky F. *Fifi*-je, második br. Szentkereszt P. *Pista* biró-já.

IV. *Pilades akadályverseny*. Elsőnek jött be Hodzsa S. *Bur*-ja, a melyet báró Reichlin lovagolt igen ügyesen, másodiknak gr. Bethlen I. *Bóru*-ja.

V. *Altiszi verseny*. A helyi 9. honv. huszárezred altisztei közül elsőnek jött be Jakabos Géza őrmester.

VI. *Hölgyek díja*. Első volt gr. Starchenberg *Anisette*-je, második gr. Bethlen I. *Bankár*-ja.

Pont 5 órakor véget ért a verseny s kezdetét vette a bevonulás. A szebbnél-szebb fogatok egymásután robotgok be városunkba — közbe-közbe egy-egy kerékpáros szaladt a kocsi között, nagyokat nyelve a felkavart porfellegből.

Vasárnap lesz az utolsó nap, a melynek műsora sokkal változatosabb és gazdagabb, mint a mai.

H I R E K.

Marosvásárhely, 1902. szept. 26.

Polgártársak!

A nemzet vértanuinak gyászünnepe közelg. Az a nap, melyet a vérszopó osztrák bérencz, — Haynau, — a magyar nép *nagypéntekévé* tett.

Arad város közönsége hagyományos fényvel üli meg az idén is e gyászünnepet. De megüli azt az ország többi városa is.

Polgártársak, édes véreim! Szenteljünk mi is egy napot azoknak, kik a magyar szabadságért életüket s vérüket áldozták — üljük meg mi is kegyeletteljes szívvel október 6-át, a magyar nemzet *nagypéntekét*!

E napon szenvedtek martyrhalált a magyar szabadság bajnokai, a tizenhárom magyar tábornok; e napon feszítették keresztre a mi legszentebb

jogunk, igazságunk, szabadságunk, önállóságunk és függetlenségünk.

Üljük meg hát a tizenhárom martyr emlékünnepet, e gyász évfordulót hálás szívvel, kegyeletes emlékezettel!

— **Vizsga.** Polgár József, a róm. kath. főgymnasium tehetséges ifju tanára a napokban tette le kitünő sikerrel a paedagogiából a vizsgát, Kolozsvárt. S ez a vizsga rendes tanári czímmel és egy kis fizetés emeléssel jár. Gratulálunk a törekvő tanárnak eme sikeréhez.

— **Rendkívüli közgyűlés.** A városi törvényhatósági bizottságnak folyó hó 30-án (kedden) d. u. rendkívüli közgyűlése lesz, melynek főtárgya a városi pénztár és számvevőség újjászervezése lesz. A tanács kész javaslatot fog a közgyűlés elé terjeszteni.

— **A „Székely Lapok“ czáfol.**

Egy közleményünket akarja megczáfolni a „Székely Lapok“ az ő 00-ás írásmódorával; sőt meggyanusit, hogy egyes közleményeit átollózzuk, s így ő belőlük táplálkozunk. No hát legyen egész nyugodt kedves lap-társunk, hogy nincsen oly jó gyomruknak, hogy az ő romlott szellemi táplálékait bevehessük, sőt sajnáljuk azt a pár ember-társukat is, kik a „Székely Lapok“ ingyenes tiszteletpéldányait olvassák, (mert pénzért senkinek sem kell), hogy mindegyre elrontják a „Sz. L.“ értelem szellemi kifinomoltságával gyomrukat. Nem is szólva a nagyon jól értesültség és az eredeti sürgönyökről, melyek az „Ujság“, „Magyar szó“, „Magyarország“ stb. jóvoltából kapható d. e. 11 órakor a speciális tőzsdében. A mi pedig azt illeti, hogy cikkünket a Sz. L. olloztuk volna, arra kijelentjük végérvényesen, hogy az galád hazugság; ezt a meg-rágalmazást különben a „Székely Lapok“-tól már megszoktuk, mert ez a híres potom 1 kros, kormány pénzen fenntartott papirlapocská mindent és mindenkit megrágalmaz. Különben cikkünk eredetiségére nézve szerezhet a „Székely Lapok“ meggyőző bizonyítást úgy a helyi, mint a szász-régeni telefon állomáson, hol bebizonyíthatják, hogy igenis telefonon lett leadva a közlemény nekünk. Talán a Sz. L. tudósítójának lett az előlegesen elfogyasztott kertes-tokánytól gyomorbaja az agyában és ezért emlékszik rosszul az ott történetekre, mert mi közleményünket fentartjuk.

— **Ferenczy Gáspár jelölt-sége.** A szász-régeni választókerületben a függetlenségi választó polgárok Ferenczy Gáspár hodosi birtokost léptették fel Kosuth-párti programmal.

— **Az már mégsem járja,** hogy a Szinpártoló-Egylet a szinigazgatók kérése felett két hét alatt sem határoz, holott azok október 1-től kéri az engedélyt. Két

jó társulat folyamodott most is a városi tanácsos engedélyért — Földesi Sándor a délvidéki szintársulat igazgatója és Marosi Sándor, a zombori szintársulat igazgatója. A városi tanács a két kérést véleményadás végett már rég át tette a szinpartoló Együlethez, a mely még ez ideig sem hozott határozatot, holott mindkét igazgató október 1-től kéri az engedélyt. A Szinpartoló-Egylet elnöke, ha nem viseli szívén a város színi ügyeit és ha hivatása helyett más tájra kalandoz, (mint az éjjeli hold) mondjon le s engedje át helyét egy olyan embernek, a ki tud és akar is valamit tenni, a mi az Egylet javára van s a mi az Egyletnek hatáskörébe vág. Mert ez mégis csak nagy könnyelműség és nemtörődömség, hogy két héig ilyen körülmények között meg se nézzük a szinigazgatók kérését. Ébredjünk fel már egyszer az álmából, mert Thalia türelmetlenül kopog ajtaján.

— **Czáfolat.** A rendőrség legénysége a következő sorok közlésére kért fel benünket: „A helyi Székely Lapok”-ban megjelent azon közlemény, mintha a rendőrök feleségei kofák lennének, nem igaz. Sőt a nevezett lap tájékoztatása végett kijelentjük, hogy egyikünk felesége sem kofa.” **A rendőrség legénysége.**

— **A téglagyárról.** A téglagyárnak akkord-vállalatba leendő adása iránt három ajánlat is érkezett a városi tanácsoshoz, a melyekről a tanács a keddi rendkívüli közgyűlésen teszi meg jelentését.

— **Bolond gomba.** Egy helyben megjelenő krajczáros kormányparti lap előfizetési felhívásában ezt írja: „A székely magyarság, s evvel egybefűzve a szabad-*elvű* párt érdekében küzdünk. A kis bohó azt akarja pár olvasójával elhitetni, hogy a székely magyar és szabad-*elvű* párt egy, mert neki Ádám és Éva, Atilla, Árpád, Mátyás király, sőt talán a „Kabai asszony” is szabad-*elvű* párti. Nagyot nőjjen!

— **A rendőrkapitányság** figyelmét felhívjuk az aszfalt járdák tisztántartásának ellenőrzésére. Egyszer már szoltunk arról, hogy holmi alakok bepiszkolják a kis utcák járdáit, a mi csak a rendőrség hanyagságának az eredménye. Most még egyszer ajánljuk e dolgot figyelmükbe.

— **A régibaromvásár-utcza** községi elemi iskola felszerelésének szállításával a városi tanács Feivel Lipót utódai iskolai vaspad és gépgyáros cégét bizta meg. Ez a gyár szállította a kolozsvári unit. főgymnasium felszerelését is.

— **Bába tanfolyam városunkban.** A város és vármegye között most folynak az alkudozások arra nézve, hogy városunkban egy babaképző tanfolyam állítsák fel. Ez intézmény felállítására nézve mindenesetre üdvös volna, mert tanult és képzett babáknak szükségét érezzük.

— **Egy egyetemi hallgató** középiskolai tanulóknak előnyös feltételek mellett privát órákat ad. Értekezhetni lapunk kiadóhivata ában.

— **Orvosi körökben** már rég ismert tény, hogy a *Ferencz József keserűvíz* valamennyi hasonló vizet, tartós haszajtó hatása és említésre méltó kellemes ízénél fogva, már kis adagban is tetemesen felülmulja. Kérjük határozottan Ferencz József keserűvizet. (4—15.)

Szerkesztői üzenetek.

V. M. Mátészalka. Becces küldeményét vettük és a jövő hét folyamán sorát ejtjük. Addig kérjük szíves türelmét. Üdvözlét.

Egyről-másról.

A szép napokra . . .

A szép napokra visszasír a lelke, Midőn karodban tartál engemet, Mint ifju ágát az iharfa öngyese, S ápolták, mint rózsát a kikelet.

Most egymagamra állok a világon, Szegény atyám, ó él még, ól szegény, De szétfoszott már rég virágos kedve, Mint tűnő áom, hiúsult remény.

Csak egyet hajt ó: „Hoj nem lesz ugy többé, Miként volt hajdan, régen, egykoron . . .” Midőn, anyám, örök mosolyaidal Derüt varázsolál az arezokon!

Vigasztalom, hogy élte jobbra fordul, Csak bizni kell! . . . Az Ur jó, végtelen! De ó megtört már . . . Ugy van jobbra fordul: Már nemsokára, majd ott: — oda lenn.”

Mit szóljak erre? Szólnék, de könnyemben Fojtódik el szavam, lélekzetem, S a legdrágább anyának elvesztését, Az árvaságot kétszer érezem

Károlyi Ernő

CSARNOK.

Egy rejtélyes házasság.

— Regény —

Julián, ki jelentékeny váltókkal volt ellátva, vezette a pénz-ügyeket.

Két napon s két éjen át szakadatlanul utaztak; úgy tűnt fel e gyors utazás, mintha Jozephine sietne bizonyos célt elérni, pedig csak szórakozásból kelt utra. Második férjének jelenléte előnyös benyomást gyakorolt reá, gyakran kacagott, sokkal többet csevegett, mint egyébkor és gyönyörködött a szép vidéken, melyen utjok keresztül vezetett. Egy szóval kedves társalgónő volt.

Nem részesítette ugyan férjét semmi gyengétségben, mindazáltal ez nem hagyott fel a reménnyel, hogy az életvidor nő

maga fogja végét szakítani az ily terhes titkolódzásnak és együttlétnék. Hogy célját minél hamarabb elérje, Julián szigoruan a neki kijelölt korlátok között tartotta magát; barátságos ugyan, de tartózkodó volt, mint idegen.

Harmadik napján utazásuknak, este felé Jozephine azon óhaját fejezte ki, hogy egy pár óráig nyugodni szeretne. Egy kis városkában, hol lovak is váltattak, a postafőmással szemben csinos vendéglő állt. Ezt választották nyughelyül.

— Rendeljen három szobát! szolt Jozephine.

— Három szobát? kérde csodálkozva Julián.

— Igen, egyet nekem, a másikat Nanette és a harmadikat az ön számára. Én nem szeretem az összeszorulást.

— Julián magában boszankodva ment el a vendégfogadóba — megrendelte a szobákat, melyek nyitott ajtókkal álltak egymással összeköttetésben. Ezután nejét is bevezette a szobákba.

— Hol fogunk étkezni? kérde ez a fogadóst.

— Ahol parancsolják: az étteremben vagy saját szobáikban.

— Terítessen az étteremben.

Félórával később mindkettőn asztalnál ültek. Julián a fiatal férj szokásos előzenységével szolgált nejének. Jó étvágygyal evett és dicsérte a konyhát. Az étkezés véget ért.

— Karját uram, nyugalomra akarok térni.

Karófogva léptek mindketten azon szobába, melyet Julián választott. Jobbra alkovenben állt az ágy tiszta függönyökkel, balra nyitott ajtó képezte az összeköttetést Julián szobájával. Az asztalon gyertyák terjesztettek fényt a szobában. Nanett is előjött, hogy urnójének esti toilettjét elkészítse.

Midőn Julián visszakart vonulni, így szolt Jozephine:

— Maradjon barátom!

Julián meglepetve tekintett reá.

— Oh uram, folytatta, elfogadta azon feltételt, hogy Ellersheimot helyettesíteni fogja, tehát meg kell önt ismertetnem szokásaival.

(Folyt. köv.)

Kitünő szép csemege-szőlőt

szállitt nagyban és kicsinyben
kilónként 34 fillérért,
Postakosarak bárhova bérmentve
3 kor. 60 fillérért szállíttatnak.

Királyhalom. Heinrich József
(Csongrád megye.) szőlő-birtokos.

Megérkeztek

kalapdisz ujdonságok.

az őszi és téli női ruhakelmék, mosó-, bársony és tennis flannelek. Diszített és diszitetlen kalapok és

Szíves pártfogást kér: **Bucsánczy Márton** Papp palota.

Ertesítés.

Ertesítem a nagyérdemű közönséget, hogy a kir. törvényszéknek 7406—902. polg. szám határozata alapján

Leitner Zsigmond csódtömegében

a csődleltár 1—394, 2149—2250, 2620—2626, továbbá az 536—543, 703—740, 72—821, 925, 955, 1084—1582, 1977—2042, 2049, 2056, 2057, 2354—2358, 2360—2387, 2389—2393, 2397, 2602—2616, valamint a 2442—2466, 2468—2515 és a 420—535, 822—861, 1923, 1925—1947, 1949—1974, 2088—2096, 2125—2130, 2146—2148, 2426—2429, 2648—2658, ugyyszintén az 544—563, 620, 2266, 2263—2270, 2273, 2275, 2276, 2278—2284, 2289, 2291, 2313, 2336 és végül az 1501, 1511, 1771—1916, 2618—2619 és 1513—1516, valamint a 2643 tételei alatt foglalt férfi- és női divatcikkek u. m. gallérok és kézelők, cipők, kamáslik, kalapok, kesztyűk, nyakendők, bőrkabátok és bőrsipkák a mai naptól kezdve szabadkézből eladatnak.

Érdeklődőknek közelebbi felvilágosítással alólírt tömeggondnok készséggel szolgál.

M.-Vásárhely, 1902. szeptember 27.

Dr. Sárkány Miklós
csódtömeggondnok.

Unghvári László
(300 HOLDAS SZŐLŐTELEPE, csemege és asztali szőlő, továbbá sajáttermésű must és bor eladási helye) CZEGLÉDEN.

SZŐLŐT

Piros és fehér saszla fajokban minőség szerint 16 krtól 18 krig. Muskotály fajokban 20 krtól 22 krig. Kiváló asztali fajokban (ezuttal Oportó, Ezerjó, Szilváni, Veltelini, Mézes fehér később pedig Kadarka, Kövidinka, „Óriás fehér” Slinkamenka sub. fajokból) 11 krtól 13 krig, kilonként csomagolva és a czeplédi posta vagy vasutállomásig bérmentesen szállítva. Az 5 kilós ládáért 12, az 5 kilós fedeles kosárért 15, a 10—15 kilós fedeles és fedél nélküli kosárért pedig 25—30 krajczár külön lesz számítva. Többen összeállva a vasuton való szállítás sokkal olcsóbb, mert 100 kilonként távolság szerint, gyorsárként, 1—2 forint. Tehát egy kiló igen finom válogatott asztali szőlő ott helyben csak 12—14 krajczárba kerül, mert a kosorakat és a láda szétszedett deszkáját 1—2 krajczár darabonkénti kopás díj levonása mellett, bérmentes küldéssel vissza fogadom.

Később mustot és ujbort is küldhetnek 14—16 forinttól felfelé. Némi előleg beküldését kérem; a kiegyesítő összeg utánvételik. 1—3.

Agárdi bor
literenként kihordva **46 kr.**
Helyben fogyasztva **50 kr.**

Madarasi kihordva **36 krajczár**, helyben fogyasztva **40.**

Vakarcs Bélánál
Kör-utca 79 sz.

Olcsó fa eladás.

A bonyhai mélt. *Gróf Bethlen-féle* erdőekben levő *saját termésű*

kitűnő minőségű száraz

gyertyán- és tölgy tűzifa, valamint a esépléshez is igen alkalmas köbméterenként összerakott

száraz tölgyforgács,

továbbá 6—10 méter hosszú tölgyoszlopok, tölgyfapadló, lécz, sasfa, kerékvető, szil- és gyertyán haszonfa készletemre van szerencsém az érdeklődők figyelmét felhívni, melyből minden verseny kizárásával a

legolcsóbban szolgálhatok

Megkeresések az alábbi címre intézendők:

HIRSCH JAKAB kereskedő Bonyha.

Az öszülő haj ifjúkori színét

rövid használat után visszaadja az

IBOLYA TEJ.

Egy liter ára 1 korona.

Kapható kizárólag az

„Arany szarvas“-hoz

címzett gyógyszerárban,

Maros-Vásárhelyt, a plebánia templom mellett.

E gyógyszerárban az összes, bárhol hirdetett gyógyszerek — **a hirdetett árban** — kaphatók és megrendelhetők.

A „M.-Vásárhelyi Ipari Hitelszövetkezet

mint az országos központi hitelszövetkezet tagja

Szabóipari szakcsoporthjánál

kitűnő hazai és külföldi szövetekből olcsó ruhák készíttetnek. — **EGYENRUHÁK** szállítása a cs. és kir. hadsereg és a m. kir. honvédségi tiszturak, a csendőrség és pénzügyőrség, valamint festőletek, alkalmazottak, rendőrök és szolgák részére a legkifűnőbb hazai kelmékből **jutányos árban elvállaltatik.**

Bőripari szakcsoporthjánál

a **CZIPÉSZ** és **CSIZMARESZITŐ TAGOK** részére raktáron tartatnak a legjobb szükségleti cikkek. A közönség részéről elfogadhatnak megrendelések mindenféle lábbelikre. — Hivatali alkalmazottak, csendőrség, pénzügyőrség, rendőrség és szolgák részére a lábbelik szállítása a **legjutányosabb áron eszközöltetik.**

Építő-ipari szakcsoporthja

bármely építkezésre, úgy magán, mint középületek, hid- és utépítésekre;

a **SZÖVETKEZET M. A. C. A.** vas- és fémipari munkálatokra **jutányos áron vállalkozik.**

Szövetkezeti elv: szoliditás, olcsóság, pontosság!

Ugyanott a „FONCIERE“ pesti biztosító intézet ügynöksége, mely elfogad mindenféle biztosításokat.